

บทความวิจัย

การนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

IMPLEMENTATION OF THE STATE WELFARE CARD POLICY BY BANGKHEN DISTRICT OFFICE, BANGKOK

อุทุมภรณ์ ระฆังทอง* และ วชิรินทร์ อินทรพรหม
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Autumporn Rakungthong* and Watcharin Intaprom
Master of Public Administration, Program in Public Administrations, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Phranakhon Rajabhat university, Bangkok, Thailand

*E-mail: autumaoy2562@gmail.com

Received: 2023-05-08

Revised: 2024-11-17

Accepted: 2024-12-18

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ และแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนเขตบางเขน จำนวน 352 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางเขน และประธานชุมชนในพื้นที่ จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม

ผลการวิจัย 1) ด้านประสิทธิผลของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ พบว่า โครงการฯ มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน สามารถสร้างประโยชน์และส่งเสริมการเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐานได้จริง 2) ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ พบว่า โครงการฯ มีวัตถุประสงค์และมาตรฐานชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ มีงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่องตลอดโครงการ ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการฯ และหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการฯ มีการประสานงานแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ 3) แนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์โครงการฯ การตรวจสอบคุณสมบัติ

กลุ่มเป้าหมายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง รวมถึงประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้โครงการฯ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ สามารถสร้างเสริมประชาชนให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน บรรลุตามยุทธศาสตร์ชาติ คือประเทศไทยมีความมั่นคง ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี

คำสำคัญ : การนำนโยบายไปปฏิบัติ การเพิ่มประสิทธิภาพ บัณฑิตสวัสดิการแห่งรัฐ

ABSTRACT

The objective of this research is to study: the effectiveness of the implementation of state welfare card policy, the factors affecting the implementation of state welfare card policy, and the strategies to improve the effectiveness of the implementation of the state welfare card policy by the Bangkok District Office. This is a mixed-methods research study conducted with a sample group consisting of 352 people from the Bangkok District and key informants were director, officers of Bangkok District Office. and community leaders in the area totaling 14 people. The research tools were interviews and questionnaires.

Research results 1) Effectiveness of implementing the state welfare card policy, it was found that the project is aligned with the needs of the people. 2) As regards the factors affecting the implementation of the state welfare card policy, It was found that the project has clear aims and standards that can be implemented to achieve the goal and has continuous budget support throughout the project; officer have knowledge and understanding of the project, and the responsible agencies have effective coordination and information exchange. 3) Strategies to improve the effectiveness of the implementation of the state welfare card policy include promoting the project, strictly assessing the qualifications of low-income earners, and continuously implementing the policy such as providing the vocational training and conducting assessments. Therefore, the project is able to help low-income earners to have a stability, prosperity, sustainability, achievement of the national strategy, namely the nation's stability and people's well-being.

Keywords: Underground Lottery Gambling, Causes, Consequences

บทนำ

ประเทศไทยต้องเผชิญกับการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) และมาตรการการควบคุมการแพร่ระบาดที่เข้มงวด ส่งผลให้เศรษฐกิจหยุดชะงัก แม้จะได้รับการสนับสนุนการกระตุ้นการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตัง (โครงการคนละครึ่ง, เราเที่ยวด้วยกัน) แต่อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยยังมีภาวะหดตัวร้อยละ 4.2 ในปี 2561 ร้อยละ 2.3 ในปี 2562 และติดลบร้อยละ 6.1

ในปี 2563 (Bank of Thailand, 2022) นโยบายสำคัญในการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล คือ โครงการประชารัฐสวัสดิการ ในระยะที่ 1 ได้ช่วยเหลือโดยการให้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐเพื่อลดค่าครองชีพทั้งการซื้อสินค้าจากร้านธงฟ้าประชารัฐและการเดินทาง ระยะที่ 2 ได้เพิ่มมาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โดยจ่ายเงินสำหรับซื้อสินค้ากับร้านธงฟ้าประชารัฐและร้านค้าที่ร่วมโครงการ ส่วนลดค่าก๊าซหุงต้ม ค่าโดยสารรถ บขส. ค่าโดยสารรถไฟ ค่าโดยสารรถไฟฟ้า (MRT/BTS/ARL) และขสมก. วงเงินดังกล่าวไม่สามารถกดเป็นเงินสดได้ และไม่สะสมในเดือนถัดไป โดยกำหนดให้หน่วยงานรัฐ เช่น สำนักงานคลังจังหวัด ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร, สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ดำเนินการรับลงทะเบียนบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและมอบบัตรสวัสดิการแห่งรัฐให้ผู้ที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ แต่ในการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติเกิดปัญหาและอุปสรรคหลายประการ เช่น ผู้ได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐมีคุณสมบัติไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ ร้านค้าที่ร่วมโครงการอยู่ไกลจากที่พักอาศัย เครื่องรับบัตรสวัสดิการในร้านค้ามีปัญหา เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีข้อกังวลว่าอาจมีการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการเอกชนบางรายที่เข้าร่วมโครงการและเป็นการกีดกันร้านค้าของผู้ประกอบการรายย่อยและผู้ประกอบการในท้องถิ่นไม่เข้าร่วมขายสินค้า

ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ โดยได้กำหนดพื้นที่ศึกษาเป็นสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ด้วยเห็นว่าเขตบางเขนมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น และประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้น้อย ทำให้ผู้ที่ใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นประชากรที่มีความหลากหลาย เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐว่าสามารถดำเนินการได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของนโยบายหรือไม่ รวมถึงการศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ และแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

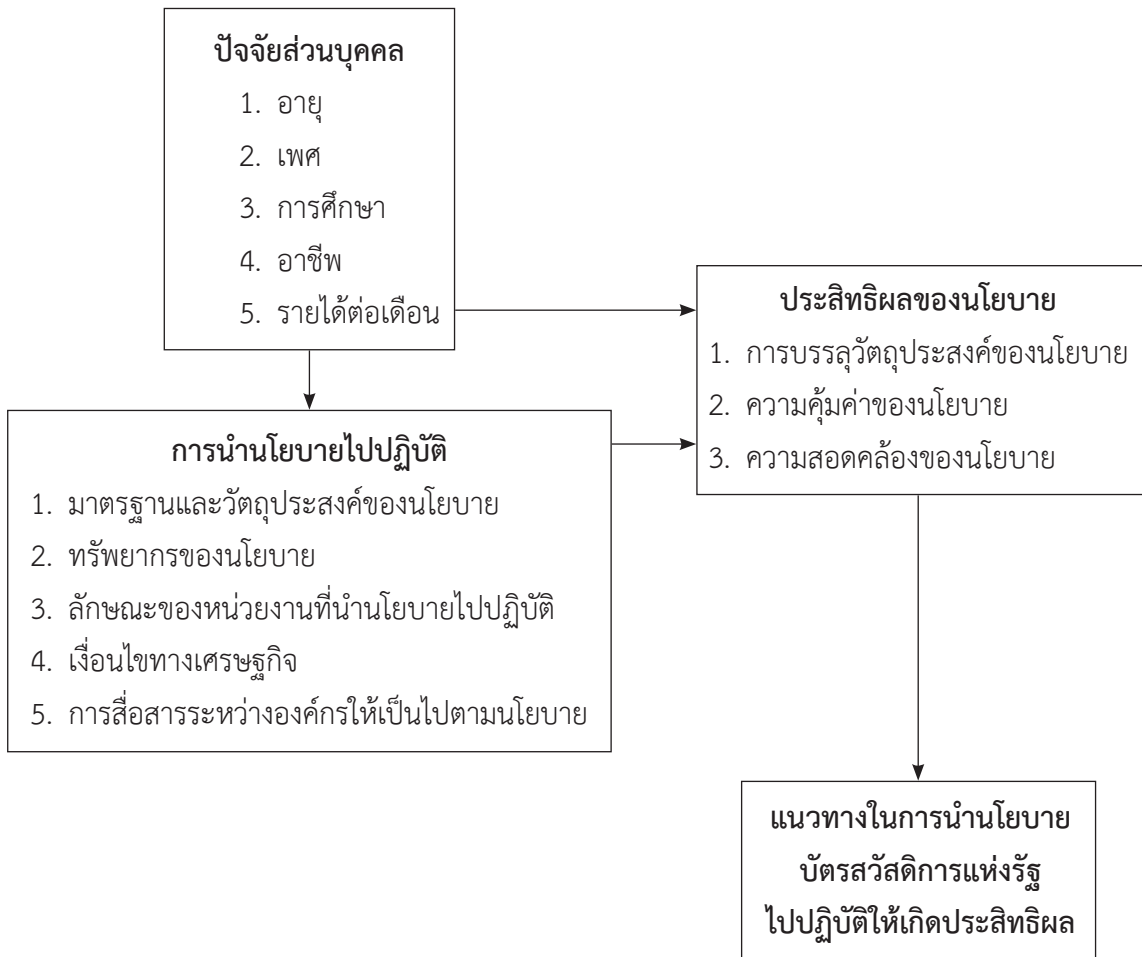
วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) ประสิทธิภาพของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
- 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
- 3) แนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

กรอบแนวความคิดการวิจัย การนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เกิดจากการทบทวนวรรณกรรม โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

และแนวคิด ทฤษฎีประสิทธิผลนโยบาย รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสังเคราะห์ตัวแปรเพื่อกำหนดเป็นตัวแปรย่อยปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ (ตัวแปรอิสระ) และประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (ตัวแปรตาม) ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย/ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมุ่งเน้นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คือ แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลนโยบาย แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ และนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญและข้อมูลจาก

ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐของสำนักงานเขตบางเขน และปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติส่งผลต่อประสิทธิผลนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐของสำนักงานเขตบางเขน เพื่อเป็นแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน ให้เกิดประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

2. ขอบเขตด้านข้อมูล

2.1 ขอบเขตพื้นที่การวิจัย คือ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

2.2 ขอบเขตด้านประชากร คือ ผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2,984 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 352 คน

2.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการเขตบางเขน ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางเขน จำนวน 2 คน หัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชน ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 3 คน ประธานชุมชนในพื้นที่สำนักงานเขต จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 14 คน

3. ขอบเขตด้านเวลา

ระหว่างเดือน พฤษภาคม 2564 - กรกฎาคม 2565

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิผลของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า โครงการฯ ส่งเสริมการเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เช่น ค่าครองชีพ ค่าเดินทาง ให้แก่ผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ไม่มีงานทำ ส่งเสริมการฝึกทักษะอาชีพให้แก่ผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ไม่มีงานทำ ส่งเสริมการมีงานทำให้แก่ผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ไม่มีงานทำ โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.39$ อยู่ในระดับปานกลาง 2) ด้านความคุ้มค่าของนโยบาย พบว่า ผลการดำเนินโครงการฯ สามารถสร้างประโยชน์ให้กับผู้มีรายได้น้อย สร้างความพึงพอใจของประชาชน ผลการดำเนินโครงการฯ คุ้มค่ากับงบประมาณที่รัฐบาลจ่าย โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.57$ อยู่ในระดับมาก 3) ด้านความสอดคล้องของนโยบาย พบว่า นโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน สอดคล้องกับสถานการณ์โลกปัจจุบัน เช่น โรคโควิด 19 ราคาน้ำมัน ราคาสินค้า และสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 12 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.60$ อยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า โครงการฯ มีวัตถุประสงค์ในการแบ่งเบาภาระค่าครองชีพให้แก่ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมช่องทางการทำงานและช่วยเหลือให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ และโครงการฯ มีมาตรฐานชัดเจน ที่สามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.65$ อยู่ในระดับมาก 2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย พบว่า โครงการฯ มีงบประมาณสนับสนุนประชาชนอย่างต่อเนื่องตลอดโครงการและเพียงพอในการปฏิบัติตามนโยบาย รวมถึงมีอุปกรณ์

และเทคโนโลยีอย่างเหมาะสมเพียงพอในการดำเนินงาน โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.53$ อยู่ในระดับมาก

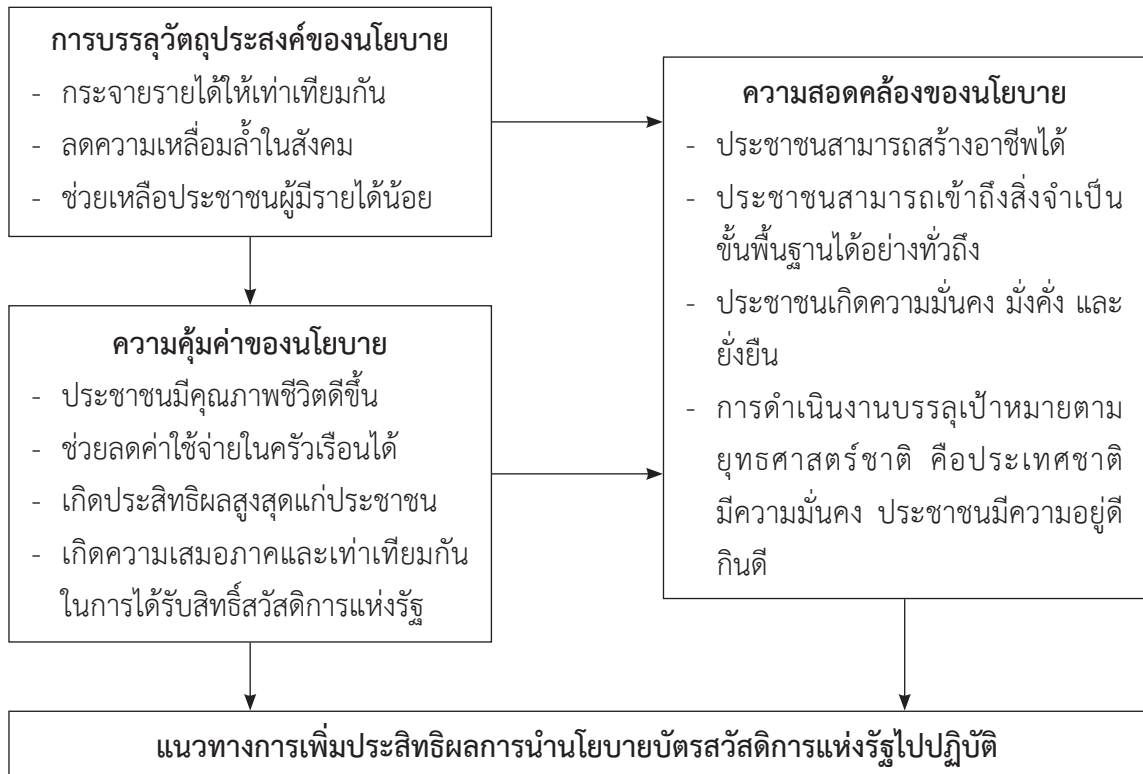
3) ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจในโครงการฯ การจัดสรรเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่เหมาะสม ลักษณะและขนาดของหน่วยงานที่จะนำนโยบายไปใช้มีความเหมาะสมปฏิบัติ โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.51$ อยู่ในระดับมาก

4) ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ พบว่า สภาพเศรษฐกิจของประเทศ ค่าครองชีพและภาวะการมีงานทำส่งผลต่อโครงการฯ โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.72$ อยู่ในระดับมาก

5) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรให้เป็นไปตามนโยบาย พบว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิบัติงานโครงการฯ มีการประสานงานแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการเผยแพร่ข้อมูลรายละเอียดโครงการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบอย่างทั่วถึง เช่น ผู้มีรายได้น้อย ร้านค้าที่ร่วมโครงการ หน่วยงานรับลงทะเบียน และกระทรวงการคลังมีการจัดอบรมวิธีการดำเนินงานของหน่วยปฏิบัติงานให้มีความเข้าใจอย่างชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.48$ อยู่ในระดับมาก

3. แนวทางในการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้เกิดประสิทธิผลเพิ่มขึ้น ปรากฏข้อมูลดังนี้ 1) การบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย สำนักงานเขตบางเขน ควรมีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้มีรายได้น้อยให้ถูกต้องและรัดกุมเป็นไปตามหลักเกณฑ์อย่างเคร่งครัด เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐอย่างทั่วถึง และบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย ที่มุ่งให้เกิดความเป็นธรรมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยการเพิ่มโอกาสและการสร้างเกราะเพื่อลดแรงกระแทกจากปัจจัยภายนอกให้กับ **ครัวเรือน** 2) ความคุ้มค่าของนโยบาย สำนักงานเขตบางเขน ควรมีการสร้างและส่งเสริมการมีงานทำ ด้วยการฝึกอบรมด้านอาชีพเพื่อให้ประชาชนมีรายได้ ส่งเสริมการศึกษาให้กับประชาชน และส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบที่ง่ายขึ้น ให้เกิดการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกันให้มากขึ้น ทำให้ผลการดำเนินโครงการฯ สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า สร้างประโยชน์ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เกิดความพึงพอใจในนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และมีการกระตุ้นให้เกิดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตลดช่องว่างของความยากจนและสร้างแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน 3) ความสอดคล้องของนโยบายโครงการฯ เป็นนโยบายสาธารณะที่ช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อย และยังเป็นเครื่องมือกระตุ้นเศรษฐกิจในทางอ้อม เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง

จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและรวบรวมจากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปเป็นแผนภาพแนวทางในการเพิ่มประสิทธิผลของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ดังนั้น สำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ควรมีการดำเนินการ ดังนี้ภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2 แนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลของการวิจัยในครั้งนี้เป็นการนำผลการวิจัยที่ค้นพบข้อเท็จจริงแล้วนำมาอภิปรายผลที่สนับสนุนด้วยแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย จากผลการศึกษาพบว่า โครงการฯ ส่งเสริมการเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เช่น ค่าครองชีพ ค่าเดินทาง ให้แก่ผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ไม่มีงานทำให้มีความอยู่ดีกินดี โดยมุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำภายในสังคมพร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างอาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kesuwan (2008) กล่าวว่า กระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติครอบคลุมระหว่างหน่วยงานของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงสภาพแวดล้อมทาง เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย เพื่อนำแนวทางความรู้ที่ได้ไปเป็นบทเรียนในการดำเนินการนโยบายให้ประสบผลสำเร็จ และสอดคล้องกับ Secretariat of the Prime Minister (2018) มีนโยบายว่า รัฐให้สวัสดิการแก่

ผู้มีรายได้น้อยเพื่อช่วยเหลือทางการเงิน และให้สวัสดิการแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายขั้นพื้นฐานในครัวเรือน เป็นค่าครองชีพ และค่าใช้จ่ายในการเดินทางผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

2) ด้านความคุ้มค่าของนโยบาย จากผลการศึกษาพบว่า ผลการดำเนินโครงการฯ สามารถสร้างประโยชน์ให้กับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐาน และช่วยลดค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว เป็นการยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน เพื่อให้นโยบายประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Secretariat of the Prime Minister (2018) ที่มีมาตรการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐโดยมุ่งเน้นให้ความช่วยเหลือหรือพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐหรือผู้มีรายได้น้อย โดยการวิเคราะห์สภาพปัญหา ตามความต้องการ และให้คำแนะนำ แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐตามความจำเป็นอย่างรอบด้านโดยมุ่งสร้างโอกาสใน 4 มิติ ได้แก่ การทำงาน การฝึกอบรมอาชีพและการศึกษา การเข้าถึงสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับแนวคิดของ Hill and Hupe (2002) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จตามเป้าหมาย และบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคือการแก้ไขปัญหากลุ่มเป้าหมายได้สำเร็จและแสดงให้เห็นว่ามีการใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่ากับความต้องการของประชาชน และทำให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี

3) ด้านความสอดคล้องของนโยบาย จากผลการศึกษาพบว่า นโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน เป็นนโยบายที่ช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยที่มีสิทธิได้รับประโยชน์จากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบและเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เน้นการช่วยเหลือในการลดภาระค่าครองชีพแก่ผู้มีรายได้น้อยผ่านวงเงินสวัสดิการเบื้องต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kesuwan (2008) กล่าวไว้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการที่อยู่ระหว่างการก่อรูปนโยบาย และผลลัพธ์ ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของนโยบายที่กำหนดไว้และขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ เช่น ผลประโยชน์ทรัพยากร การได้รับความสนับสนุนจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์การ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Pressman and Wildavsky (1973) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการดำเนินงานให้สำเร็จจุลวง บรรลุเป้าหมาย เต็มเต็มให้ครบถ้วน ก่อให้เกิดผลผลิต เพื่อให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ จะต้องมีความหมายและวิธีการเพื่อให้นโยบายประสบผลสำเร็จและประชาชนเกิดความพึงพอใจ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน ประกอบด้วย 5 ด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ 1) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย จากผลการศึกษาพบว่า โครงการฯ มีวัตถุประสงค์ในการแบ่งเบาภาระค่าครองชีพให้แก่ผู้มีรายได้น้อย และมีมาตรฐานชัดเจนที่สามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hill and Hupe (2002) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติตามแผนงานและโครงการพัฒนาต่าง ๆ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีความสุข และสอดคล้องกับแนวคิดของ Chantarasorn (2008) กล่าวว่า มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย จะต้องมีความสอดคล้องกับความเป็นจริง เป็นตัวแปรที่สำคัญในกระบวนการ

สื่อสารระหว่างองค์กรและผู้ปฏิบัติ เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบาย และให้ผู้ปฏิบัติสามารถดำเนินการตามที่ต้องการและบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย

2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย จากผลการศึกษาพบว่า โครงการฯ มีงบประมาณสนับสนุนประชาชนอย่างต่อเนื่องตลอดโครงการ สามารถเป็นสวัสดิการที่ให้ความช่วยเหลือในการดำรงชีพและเพิ่มศักยภาพให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ลดภาระค่าใช้จ่ายในครัวเรือนทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Robert (1977) กล่าวว่า การใช้จ่ายทรัพยากรในการนำนโยบายไปปฏิบัติหมายรวมถึง งบประมาณ เวลา และบุคลากร ตลอดจนเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่าง ๆ เพราะทุกสังคมล้วนมีทรัพยากรจำกัด ดังนั้นการใช้ทรัพยากรที่ถูกต้อง จึงต้องจัดลำดับความสำคัญของแผนงานและโครงการ รวมทั้งกลยุทธ์ในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสอดคล้องกับแนวคิดของ Nimpanich (2011) กล่าวว่า ทรัพยากรของนโยบาย คือสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหาร นโยบาย โดยจะต้องมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และตัวชี้วัดที่เป็นมาตรฐาน ทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่กำหนดไว้ในแผนงานและโครงการ ที่เป็นตัวเร่งให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3) ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ จากผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจในโครงการฯ มีการอบรมอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มโครงการ มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของนโยบาย มีการกระจายหน่วยงานที่รับลงทะเบียนอย่างทั่วถึงและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chantrasorn (2008) กล่าวว่า ลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติมี 2 องค์ประกอบ คือ ลักษณะของโครงสร้างอย่างเป็นทางการขององค์กร และลักษณะอย่างไม่เป็นทางการของบุคลากรในองค์กร ประกอบด้วย ปริมาณและความสามารถของบุคลากร ระดับของการควบคุมที่เป็นลำดับขั้นในการตัดสินใจและการจัดการทรัพยากร

4) ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ จากผลการศึกษาพบว่า สภาพเศรษฐกิจของประเทศส่งผลต่อโครงการฯ เป็นการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบและการเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน การให้ความช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นการจัดสรรงบประมาณโดยตรงไปสู่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chantrasorn (2008) กล่าวว่า เงื่อนไขทางเศรษฐกิจเป็นตัวสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยตรงและเป็นปัจจัยสำคัญต่อกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม มักมีผลต่อองค์กรหรือหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้งส่งผลต่อความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้ปฏิบัติด้วย และมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยตรง บางครั้งสภาวะทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองก็มีผลกระทบอย่างมากต่อความสามารถของท้องถิ่นในการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่รับผิดชอบต่าง ๆ และต่อความตั้งใจของผู้ปฏิบัติด้วย

5) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรให้เป็นไปตามนโยบาย จากผลการศึกษาพบว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิบัติงานโครงการสวัสดิการแห่งรัฐมีการประสานงานแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องให้ประชาชนในชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารได้ถูกต้อง และควรมีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ลงทะเบียนให้ชัดเจน ด้วยการแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ

เงื่อนไข ขั้นตอนของการได้รับสิทธิ์ และการใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐให้ประชาชนได้รับรู้เข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nimpanich (2011) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องอาศัยการสื่อสารของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไปยังหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในทุกลำดับชั้น เนื่องจากการสื่อสารเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนอยู่แล้ว การสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีกระบวนการสื่อสารที่ชัดเจน การสื่อสารที่ดีต้องมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. แนวทางการพัฒนาการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน ให้เกิดประสิทธิผลเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัยมีดังนี้

1) ประสิทธิภาพของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ของสำนักงานเขตบางเขน มีทั้งหมด 3 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้ คือ (1) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า มุ่งหาวิธีการแก้ปัญหาความยากจนผ่านนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงระบบสวัสดิการและการให้บริการขั้นพื้นฐานให้ครอบคลุมและมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม เพื่อลดช่องว่างของความยากจน เกิดการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกันให้มากขึ้น เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ngamsub (2019) จากผลการวิจัยพบว่า ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น อยู่ดีกินดีมากขึ้น ทำให้ประชาชนมีหลักประกันทางด้านรายจ่ายที่ดีโดยไม่ต้องนำเงินเก็บส่วนตัวออกมาใช้จ่าย (2) ด้านความคุ้มค่าของนโยบาย พบว่า การช่วยเหลือในการลดภาระค่าครองชีพผ่านเงินสวัสดิการจากรัฐเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบและเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน การให้ความช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นการจัดสรรงบประมาณโดยตรงไปสู่กลุ่มเป้าหมาย ทำให้การช่วยเหลือจากภาครัฐตรงกลุ่มเป้าหมาย เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ngamsub (2019) จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่พึงพอใจกับโครงการของรัฐบาลมาก เพราะช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวได้มาก ในการใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐไม่พบปัญหาหรือขัดแย้งใด ๆ เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้มีเครื่องอุปโภค บริโภค ไว้ในครัวเรือน ลดรายจ่ายในส่วนของเครื่องอุปโภค บริโภค ประเภทเครื่องครัว เครื่องปรุงรสต่าง ๆ ได้มาก อีกทั้งยังช่วยให้มีเงินเก็บ และ (3) ด้านความสอดคล้องของนโยบาย พบว่า การช่วยเหลือลดภาระค่าครองชีพแก่ผู้มีรายได้น้อย ทั้งค่าสินค้า อุปโภคบริโภคที่จำเป็น ค่าก๊าซหุงต้ม ซึ่งส่วนใหญ่แล้วประชาชนที่ได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นประชาชนที่มีรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ทำให้ประชาชนที่มีความเดือดร้อนจริง ๆ ได้รับการช่วยเหลือและได้บรรเทาความเดือดร้อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Uesap (2020) พบว่า โครงการฯ เป็นระบบบริหารจัดการที่มีเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และเป็นระบบบริหารจัดการที่อยู่ภายใต้กรอบของบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนผ่านนโยบายและมาตรการต่าง ๆ โดยใช้ฐานข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้มีรายได้น้อย ในระยะแรกการให้ความช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ 2 ด้าน คือการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เพื่อให้การแก้ไขปัญหาหรือการให้ความช่วยเหลือสามารถทำได้ตรงจุดและตรงตามความจำเป็น

ของประชาชน และสอดคล้องกับ Secretariat of the Prime Minister (2018) มีนโยบายว่า โครงการฯ มีมาตรการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยที่มาลงทะเบียนบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไว้ ซึ่งถือเป็นผู้มีรายได้น้อยกว่าเส้นความยากจน รัฐบาลจะจ่ายเงินเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ โดยรัฐบาลจะทยอยจ่ายให้เป็นงวดเพื่อนำไปใช้สำหรับการดำรงชีพ แต่จะไม่ใช้วิธีการจ่ายเป็นเงินก้อน เพราะเกรงว่าจะนำเงินที่ได้รับไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือย โดยจะต้องแสดงรายได้ที่แท้จริง เนื่องจากรัฐบาลจ่ายเงินให้ผู้มีรายได้น้อยแต่ละคนไม่เท่ากัน จะมีเงื่อนไขที่สำคัญว่าผู้ที่ได้รับเงินไปแล้วต้องปรับปรุงประสิทธิภาพของตัวเอง พัฒนาความรู้ ความสามารถ เพื่อหารายได้ให้มากขึ้น และหลุดพ้นจากความยากจนได้ในอนาคต

2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน มีทั้งหมด 5 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้ คือ (1) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า โครงการฯ มีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยให้ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ของรัฐบาล ช่วยแบ่งเบาภาระให้แก่ผู้มีรายได้น้อย ช่วยให้เข้าถึงปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ เช่น ค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทาง และมีมาตรฐานการดำเนินงานที่สามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ (2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย พบว่า เป็นโครงการที่เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ผู้มีรายได้น้อยใน 4 มิติ ได้แก่ การมีงานทำ การฝึกอบรมและการศึกษา การเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ และการเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน การให้ความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นการจัดสรรงบประมาณโดยตรงไปสู่กลุ่มเป้าหมาย (3) ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า หน่วยงานจัดให้มีฐานข้อมูลของประชาชนผู้มีรายได้น้อยซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันเพื่อใช้ในการจัดสวัสดิการ การกำกับดูแล การบริหารจัดการและการประเมินผลการดำเนินการได้อย่างเหมาะสม (4) ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ พบว่า โครงการฯ ช่วยให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบและเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน การให้ความช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นการจัดสรรงบประมาณโดยตรงไปสู่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อเศรษฐกิจฐานรากคือประชาชนผู้มีรายได้น้อย สอดคล้องกับแนวคิดของ Sabatier and Mazmanian (1980) กล่าวว่า การตัดสินใจกำหนดให้หน่วยงานนำนโยบายไปปฏิบัติต้องคำนึงถึงข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะส่งผลต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ของนโยบาย สภาวะเศรษฐกิจ สังคมและความรุนแรงของปัญหาที่ทำให้เกิดอุปสรรคในการบรรลุความสำเร็จของการปฏิบัติงาน หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติจึงสำคัญต่อความสำเร็จของนโยบาย และ (5) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรให้เป็นไปตามนโยบาย พบว่า มีการจัดอบรมเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานให้กับหน่วยปฏิบัติงานให้มีความเข้าใจอย่างชัดเจน และสามารถนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเข้ารับสิทธิการใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้รายละเอียดของโครงการฯ ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ Thamrongthanyawong (2009) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการสื่อสารข้อมูลเพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีประสิทธิภาพ ผู้ที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารไปสู่ผู้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม ถ้าการสื่อสารมีความชัดเจน ครบถ้วน สมบูรณ์ก็จะทำให้ผู้ปฏิบัติสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Nimpanich (2011) กล่าวว่า วัตถุประสงค์

และมาตรฐานของนโยบาย มีผลกระทบทางอ้อมต่อผลการนำนโยบายไปปฏิบัติผ่านการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจในวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องนั้นขึ้นอยู่กับความรู้ในวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายด้วย ทรัพยากรก็มีส่วนต่อการสื่อสารและการบังคับใช้กิจกรรม เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ การช่วยเหลือในแง่ของหลักการ นโยบายที่มีงบประมาณมากมักได้รับการยอมรับและนำไปสู่การปฏิบัติด้วยดี รวมทั้งส่งผลต่อการตอบสนองของผู้ปฏิบัติด้วย สามารถส่งผลให้หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ Meter and Horn (1975) กล่าวว่า 1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย คือ ปัจจัยที่กำหนดรายละเอียดของเป้าหมายของนโยบาย การวัดผลการปฏิบัติตามนโยบายขึ้นอยู่กับความชัดเจนของการกำหนดมาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้มีความรู้ความเข้าใจใช้อำนาจอย่างเหมาะสมเพื่อให้ผู้ปฏิบัติดำเนินการตามที่ต้องการ 2) ทรัพยากรของนโยบาย คือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหารนโยบายต้องมีเป้าหมายวัตถุประสงค์ และตัวชี้วัดที่เป็นมาตรฐานที่จำเป็นต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติด้วยทรัพยากร รวมถึงส่งเสริมทั้งปวงที่กำหนดไว้ในแผนงานและโครงการ ที่เป็นตัวเร่งให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 3) การสื่อสาร การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องอาศัยการสื่อสารของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไปยังหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง เนื่องจากการสื่อสารเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการสร้างข้อมูลข่าวสาร การสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีกระบวนการสื่อสารที่ชัดเจน 4) ลักษณะของหน่วยงานหรือองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ลักษณะของโครงสร้างอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยลักษณะของหน่วยงานที่ส่งผลต่อสมรรถนะของการนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วย จำนวนและความสามารถของบุคลากร และ 5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ มีผลสำคัญต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมากทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นปัจจัยสำคัญในฐานะสภาพแวดล้อมของผลผลิตนโยบาย ซึ่งกระทบต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยเพื่อใช้ประโยชน์

จากการวิจัยเรื่อง การนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้เกิดประสิทธิผลเพิ่มขึ้น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 กำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับความจำเป็น ความต้องการของประชาชนที่แท้จริง เพื่อเพิ่มโอกาสการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุ้มค่า

1.2 กำหนดหน้าที่และอำนาจให้หน่วยงานที่สามารถบริการและอำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมและทั่วถึงยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยภาพรวมข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ โครงการฯ ส่งเสริมการจ้างงานให้แก่ผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ไม่มีงานทำ ดังนั้น สำนักงานเขตบางเขน ควรมีการตรวจสอบคุณสมบัติผู้มีรายได้น้อยให้ครอบคลุมทั่วถึง และสำรวจความต้องการจ้างงานทำของกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้มีรายได้นั้นได้รับประโยชน์จากโครงการฯ และสามารถช่วยเหลือตนเองด้านอาชีพได้ต่อเนื่อง ทำให้สามารถแก้ปัญหาการดำรงชีพของประชาชนได้อย่างยั่งยืน

2.2 ด้านความคุ้มค่าของนโยบาย โดยภาพรวมข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ผลของโครงการฯ มีความคุ้มค่ากับงบประมาณที่รัฐบาลจ่าย ดังนั้น สำนักงานเขตบางเขน ควรจัดทำรายงานข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ภาครัฐมีข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายสาธารณะอื่น ๆ ที่มีความคุ้มค่ายิ่งขึ้น

2.3 ด้านความสอดคล้องของนโยบาย โดยภาพรวมข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ นโยบาย บัตรสวัสดิการแห่งรัฐสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 12 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ดังนั้น สำนักงานเขตบางเขน ควรมีการประสานความร่วมมือกับประชาชนชุมชนในการรวบรวมข้อมูลและประเมินผลโครงการฯ เกี่ยวกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหา ตรงกับความต้องการให้มากที่สุด เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

3.1 การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษา การประเมินผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงเพื่อเปรียบเทียบแนวทางการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

3.2 การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษา การบูรณาการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน เช่น กองทุนหมู่บ้าน เศรษฐกิจพอเพียง การจัดตั้งรัฐวิสาหกิจชุมชน

REFERENCES

- Bank of Thailand. (2020). **Thai economic conditions report 2020**. Retrieved from <https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/EconomicConditions/AnnualReport/AnnualReport/AannualReport2563.pdf>. [2022, 31 Jan.]
- Chantrasorn, W. (2008). **Policy implementation**. Bangkok: Graphic format (Thailand). (In Thai)
- Hill & Hupe. (2002). **Implementing public policy: Governance in theory and practice**. London: SAGE Press.
- Kesuwan, R. (2008). **Policy implementation**. Bangkok: Baphit Printing. (In Thai)

- Ngamsub, S. (2019). **A study of the use of the state welfare card of the people in Nang Rong district Buriram Province.** (Master of Public Administration Thesis) Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Nakhon Ratchasima. (In Thai)
- Nimpanich, C. (2011). **Implementation of policies into practice. Perspectives in political science, politics and public administration and case studies of Thailand.** Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Pressman, J. L. & Wildavsky, A. (1973). **Implementation** (2nd ed). California: University of California.
- Robert, S. (1977). The five-million dollar misunderstanding: A perspective on state government-university interorganisational conflicts. **Administrative science quarterly**, 22(9), 108.
- Sabatier, P. A. & Mazmanian, D. A. (1980). The implementation of public policy: A framework of analysis. **Policy studies journal**, 8(special issue). 538-550.
- Secretariat of the Prime Minister (2018). Innovative state welfare measures to solve the problem of poverty. **Journal of the Secretariat of the Thai Prime Minister Khu Fah.** (In Thai)
- Thamrongthanyawong, S. (2009). **Public policy: concepts, analysis and process** (11th ed.). Bangkok: Semadham Publishing House. (In Thai)
- Uesap, W. (2020). **The state welfare card project and quality of life development for low-income people in Uttaradit province.** (Master's Degree in Public Administration Thesis) Ramkhamhaeng University. Bangkok. (In Thai)
- Van Meter, D. S. & Van Horn, C. E. (1975). The policy implementation process: A conceptual framework. **Administration and Society**, 9(46), 4.